

Europæisk Folkeblad

Nr. 2 • maj 2015 • 1. årgang

ECR

De Europæiske
Konservative
og Reformister

**EU-regler truer
studenterkørsel i
veteranlastbiler**

**Pas på i sommerferien:
Mobilregningen bliver
ikke billigere**

**Retsforbeholdet
– det kæmper DF for**

Det **STORE** slæb?

Et stort flertal af danskerne vil erstatte retsforbeholdet med en tilvalgsordning. Det viste en undersøgelse, som Megafon udførte for TV-2 for en måneds tid siden. Her erklærede 61 procent af de adspurgte sig enige i udsagnet om, at "det eksisterende retsforbehold skal omdannes til en tilvalgsordning". 19 procent svarede ja til at bevare retsforbeholdet, mens 20 procent svarede "ved ikke"?

Er slaget om retsforbeholdet dermed tabt? Nej, det er kun begyndt. Resultatet af undersøgelsen viser nemlig, at danskerne endnu ikke er på det rene med, hvad en afskaffelse af retsforbeholdet vil medføre. Tilhængerpartierne har snedigt sammenkædet det danske forbehold med det danske medlemskab af Europol, hvor det er afgørende for Danmark at deltage.

Europol handler om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Europol handler om, at myndigheder i Europa (ikke kun EU) kan udveksle oplysninger med hinanden og trække oplysninger fra et fælles register. Dermed handler Europol om tryghed. Danmark kunne for længst – som Norge og Schweiz – have indgået en særskilt aftale om Europol, men det har tilhængerpartierne aldrig ønsket.

De har fra begyndelsen udnævnt det danske medlemskab af Europol til at være det vigtigste kort i hånden, når det gælder om at overbevise den EU-skeptiske danske befolkning om, at en afskaffelse af retsforbeholdet vil være det rigtige. Nede i EU har de intet gjort for at presse på for en dansk parallelaftale om fortsat dansk medlemskab af Europol. De har ikke rørt en finger.

I stedet har de sagt, at det bare er et spørgsmål om tid, før retsforbeholdet er fjernet – så arbejdet med Europol er ikke umagen værd. Men retsforbeholdet handler om meget andet. Og flere af tingene bør få det til at løbe koldt ned ad ryggen på mange danskere. Først og fremmest dansk deltagelse i en fælles EU-asyllpolitik.

Fælles asyllpolitik

Fra flere EU-lande lyder der et ønske om, at flygtninge skal fordeles på en ny måde mellem EU-landene. Hidtil har det været sådan,

at en flygtning skal søge asyl i det første land, de ankommer til. Men det vil de sydeuropæiske lande gerne ændre. Det samme vil et parti som Det Radikale Venstre gerne i Danmark. De synes nemlig heller ikke, at Danmark modtager tilstrækkeligt mange

På hjemmebane! Ja, selv om tonen er blevet mere fædrelandskærlig i valgkampen, ved de fleste godt, hvor Helle Thorning-Schmidts hjerte ligger. Hun sagde det selv under det danske EU-formandskab "European by Heart". Derfor forventer hun nu, at danskerne vinker farvel til retsforbeholdet – og at danskerne stemmer "som de plejer".

indvandrere, og derfor kunne det være fristende at lade EU bestemme i stedet for folkevalgte danske politikere i Folketinget.

Men kan det ikke være ligegyldigt, hvad Det Radikale Venstre mener om den sag? For Danmark har jo vedtaget en tilvalgsordning og lyder det ikke meget demokratisk? Desværre ikke. Sagen er netop, at tilvalgsordningen kan bruges af et flertal i Folketinget. Med andre ord: Hvis Det Radikale Venstre – igen – får magt, som har agt, så kan partiet få rød blok med på ideen om at overlade asyllpolitikken til EU. Og så er Danmark med.

I skrivende stund ved ingen, hvornår folketingsvalget kommer. Det kan være udskrevet, mens du læser disse linjer. Men læg lige mærke til, hvor lidt tilhængerpartierne taler om EU. Emnet er trængt i baggrunden. I Bruxelles forventer de, at danskerne siger "ja tak" til en afskaffelse af retsforbeholdet og holder ellers et vågent øje med udviklingen i Danmark. Banen er kridtet op til et EU-opgør af de helt store i tiden frem til afstemningen. EU har før gjort regning uden vært – især i 1992 omkring afstemningen om Unionen og i 2000, da danskerne skulle stemme om euroen. Dansk Folkeparti vil gøre alt for at sikre, at EU og alle tilhængerne kommer til at stå tilbage med en lang næse.

De danske forbehold har vi ikke for sjov. De er den barriere, som udelukker EU fra at blande sig i hver eneste detalje i dansk lovgivning. Forbeholdene er det sidste værn, vi har tilbage. Afskaffer vi dem, er vejen helt åben. De kommende måneder skal bruges på at overbevise danskerne om, at det bestemt ikke er i vores interesse at afskaffe det danske retsforbehold. Det ærgerlige er, at tiden kunne være brugt meget bedre.

F.eks. på at få forhandlet en danske parallelaftale om medlemskab af Europol på plads. Europol er i alles interesse – ikke kun danskernes, men også de øvrige lande, som gennem Europol-samarbejdet kan fortsætte med at trække på de danske registre, når de skal opklare forbrydelser. Men lad bare tilhængerne og EU komme an. I Dansk Folkeparti er vi klar til at tage kampen.

-KL

EU-regler blokerer studenterkørsel

I 3. B på Roskilde Katedralskole væltede det ind med tilbud, da de gjorde opmærksom på, at deres studenterkørsel var truet på grund af tåbelige EU-regler. Men andre klasser vil være fanget i en situation, hvor de måske bliver nødt til at aflyse den længe planlagte fejring af deres studentereksamen. Her er det Katarina Flyvholm Jensen, Anna Skovbæk Mortensen, Emilie Thorendal, Sarah Ryborg Sisseck.

Foto: Karsten Lorentzen

Af Karsten Lorentzen

Måske er de festligt udsmykkede veteranlastbiler med glade studenter på ladet snart bare et minde. Et EU-krav om fartskrivere i alle lastbiler vil nemlig være så dyrt at gennemføre, at vognmænd ikke længere vil kunne tilbyde studenterne kørsel i de festlige gamle biler.

Mange vognmænd har søgt om dispensationer fra EU-reglerne hos Rigspolitiet, men herfra har man endnu ikke givet noget svar, og justitsminister Mette Frederiksen har i et skriftligt svar til Berlingskes Nyhedsbureau, 21.4, oplyst - i øvrigt under henvisning til EU-reglerne - at "det kan der ikke dispenseres fra".

Det er de rigtig kede af i 3. B på Roskilde Katedralskole. Her har de heldigvis fået deres egen studenterkørsel om to måneder på plads, men Katarina Flyvholm Jensen forklarer, at det er synd for de 299 andre 3.g-klasser rundt omkring i landet, at de bliver snydt for et stykke dansk kulturhistorie.

Ingen mulighed for at overskride hviletider

"Det er jo vanvittigt, at en vogmand skal betale en halv million for at få installeret et kontrolapparat i en gammel bil, som kører med studenter tre dage om året. Desuden holder vi jo pauser på turen hele tiden, så der er jo ikke meget at holde øje med. Der er ingen muligheder for at overskride hviletiderne", siger Katarina Flyvholm Jensen fra 3.B.

Hun fortæller, at efter at 3.B gik i medierne med historien, væltede det ind med

tilbud om kørsel, og nu er klassen sikret, at de kan komme til at fejre deres studentereksamen på behørig vis. En af eleverne sidder i kørestol og har derfor brug for en lift - det er ikke noget problem på lastbilerne, men et problem, hvis man skal leje en bus, sådan som mange måske bliver nødt til.

I 3. B undrer de sig i det hele taget meget over, at politiet pludselig har ændret fortolkning på kravet fra EU - for i mange år har vognmændene kunnet køre med studenter helt uden problemer. Faktisk lige siden 2004.

"Det var et chok for os, at det kom to måneder før vi skulle til at køre studenterkørsel. Det er ikke rimeligt, at når vi i forvejen er presset med eksamener og alt muligt andet, så kommer Rigspolitiet lige pludselig med det her lovkrav og nægter at dispensere", siger Katarina Flyvholm Jensen.

Slut med museumsbiler

I Slagelse på Vestsjælland undrer områdets største leverandør af studenterkørsler, Allan Petersen fra Lundemøllen, sig også over, at det ikke er til at hive et svar ud af Rigspolitiet. Gennem de sidste ti år har det været uproblematisk at få tilladelse til at gennemføre kørslerne uden det såkaldte kontrolapparat. Nu prøver han at komme i dialog med både politiet og politikerne, og hvis det ikke kan lade sig gøre, må han afhænde sin flåde af flotte gamle militærlastbiler.

"Jeg ikke vil ofre omkring 450.000 for at sende vores 22 skønne gamle museumsbiler

ler på gaden i blot to dage for at køre med studenter. Det er fuldstændigt tåbeligt", forklarer han.

Messerschmidt: Vanvittigt krav

Dansk Folkepartis medlem af Europa-Parlamentet, Morten Messerschmidt, betegner det som decideret vanvittigt at stille samme krav til studenterkørsler som til langtidsschauffører, som opholder sig på Europas veje døgnet rundt hele året. Han har rettet henvendelse til EU-Kommissionen i sagen med krav om, at EU præciserer en bagatelgrænse.

"Når hverken Rigspolitiet eller justitsministeren er til at tale med i denne sag, tror jeg, at årsagen skal findes i den sædvanlige servile danske holdning over for EU: Nu har man kørt med dispensationerne i en årrække uden nogen særlig begrundelse, og så fjerner man muligheden uden nogen særlig begrundelse. Min tilgang er derfor, at reglerne skal laves om," siger Morten Messerschmidt.

Han tilføjer, at Danmark i modsat fald blot skal se stort på reglerne og eventuelt kræve et forbehold:

"Har EU-Kommissionen overhovedet indskærpet de her regler over for Danmark? Og selv om de har, bør vi da bare tage det helt roligt og lade EU fare frem med trusler om retssager. I denne sag vil det blive en yderst pinlig sag for EU, fordi det vil understrege, at reglerne om fartskrivere naturligvis er tiltænkt helt anden del af transportsektoren end studenterkørsel". •

Parat til afstemning om retsforbehold

Dansk Folkeparti ruster til kamp for at forsvare det danske retsforbehold. Danskerne har ikke stemt om et forbehold siden 2000. Dengang gjaldt det euroen. I marts 2016 gælder det retsforbeholdet – og dermed muligvis et ja til fælles EU-asympolitik

Af Karsten Lorentzen

Der er unægtelig tale om et sats af de helt store: At lade danskerne stemme om et af forbeholdene fra 1993. Ja-partierne har danset rundt om emnet som katten om den varme grød, men måske har sidste års afstemning om Patentdomstolen i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet givet dem blod på tanden, for her sagde danskerne som bekendt ja.

En anden årsag kan være, at den aktuelle situation med terrorangreb i Europa – senest i Paris og København – har skærpet danskernes opmærksomhed på behovet for effektiv terrorbekæmpelse gennem EU's politimæssige samarbejde, Europol. Det er netop Danmarks fortsatte medlemskab af Europol, som ja-siden hænger hele folkeafstemningen op på.

”For Socialdemokratiets vedkommende kan jeg sige, at bekæmpelse af international kriminalitet er helt afgørende, og det begrænser sig ikke kun til Europol. Kernen i hele samarbejdet, at man ud over de politimæssige samarbejde også styrker indsatsen mod grænseoverskridende kriminalitet på en række andre områder,” udtalte f.eks. den socialdemokratiske EU-ordfører til Politiken den 5.3.

Han henviste dermed til en del af de 22 retsakter, som partierne bag ”Europolaf-talen” i første omgang ønsker at tilslutte sig, hvis danskerne vælger at vrage retsforbeholdet. Retsakterne omhandler blandt andet den grænseoverskridende bekæmpelse af pædofili, samt øvrige straffe- og civilretlige anliggender, og man har fra tilhængerens side vurderet, at det er tilstrækkeligt i begrundelsen.

Nye forbehold er altid ”umulige”

Men i Dansk Folkeparti betegner Morten Messerschmidt hele manøvren som spil for galleriet. Han understreger, at man skal lede længe efter et tiltag, som er blevet mere misbrugt end det danske medlemskab af EU's politimæssige samarbejde, Europol, som man sammen med andre tiltag for længst kunne have forhandlet på plads gennem en parallelaftale – f.eks. i 2007, da Danmark forhandlede om Lissabon-traktaten – hvis den fornødne vilje blandt jupartierne havde været til stede.

”Men det har den aldrig været. Tilhængerne har fra begyndelsen kalkuleret med, at Europol skulle udgøre åbningen til en afskaffelse af retsforbeholdet, og det har de også gået rundt og sagt til deres kolleger nede i Bruxelles. Og så er det da kun logisk, at forhandlinger om parallelaftaler pludselig bliver ”vanskelige” eller ”umulige”. Men hvordan kan de sige det, når de aldrig har gjort forsøget?,” siger Morten Messerschmidt.

Han peger på, at et dansk forbehold på velfærdsområdet også var ”umuligt” under sidste valgkamp, ligesom det efter 1992 var ”umuligt” for Danmark at kunne blive en del af Unionen. Men på forunderlig vis lykkedes det alligevel, da der febrilsk blev skruet fire forbehold sammen, som skulle få Unionen til at glide ned hos danskerne.

”Tilhængerpartierne – og dermed et flertal i Folketinget – har siden 1993 hadet de danske forbehold som pesten og benyttet enhver lejlighed til at slå på tromme for deres afskaffelse. Lige indtil eurokrisen for alvor brød ud i 2010 med milliarddyre hjælpepakker til Grækenland og tårnhøj arbejdsløshed

i hele Sydeuropa, talte de ofte om, hvor skidt det var for Danmark at stå uden for euroen. Det taler de ikke meget om mere, og i tavshed forbigår de, at vi har sparet milliarder på at stå udenfor. I stedet har de lagt sig fast på en afskaffelse af retsforbeholdet.”

Danskerne ført bag lyset

Ifølge Morten Messerschmidt har tilhængerne aldrig følt sig for fine til at føre danskerne bag lyset. Ikke en gang den store fremgang til de EU-skeptiske partier ved valget til Europa-Parlamentet sidste år synes at have gjort noget større indtryk. De fortsætter, som om intet var sket, og for dem kører EU-toget videre. Intet må komme i vejen.

”Det kan godt ærgre mig, at EU aldrig fylder mere i den nationale valgkampe. Det er bestemt vigtigt at tale velfærd, ældre og udlændinge, men det er alt for nemt for tilhængerne at lade som om EU slet ikke eksisterer, når vi har folketingsvalg. Mange danskere stemmer på tilhængerpartierne uden at skænke det en tanke, at disse partier faktisk modarbejder deres interesser i forhold til EU,” siger Morten Messerschmidt.

Han vil gøre alt for, at Dansk Folkeparti afkræver tilhængerpartierne svar på, hvad de egentlig ønsker i forhold til EU. De skal for eksempel ærligt fortælle danskerne om den aftale, de i fællesskab har skruet sammen om retsforbeholdet, herunder fortælle, at det nu er helt op til partierne i Folketinget at afgøre, hvor meget Danmark skal tilslutte sig henad vejen.

”Vil man narkobander, tyvebander og pædofiltringe til livs, så skal man stemme ja (til afskaffelse af retsforbeholdet, red). Har man en anden ambition, så kan man selvfølgelig godt stemme nej”, sådan formulerede Lars Løkke Rasmussen sig ifølge Jyllands-Posten, 18.3, på et pressemøde sammen med statsminister Helle Thorning-Schmidt. Dansk Folkeparti argumenterer mere sagligt i annoncer som denne.

Morten Messerschmidt kalder det grov manipulation, når tilhængerne forsøger at fremstille modstanderne af en afskaffelse af retsforbeholdet som uansvarlige. "Det er dem, der er uansvarlige, fordi de ikke for længe har sikret Danmarks deltagelse i Europol gennem en parallelaftale. Det kunne de passende have gjort allerede i 2007, da vinduet var åbent i forbindelse med forhandlinger om Lissabontraktaten," siger han.

Foto: XXXX

"Det ville klæde tilhængerpartierne at fortælle danskerne, at det efter en eventuel afskaffelse af retsforbeholdet er dem, der svinger taktstokken med hensyn til, hvad Danmark tilslutter sig af aftaler. Det betyder, at et rødt flertal uden problemer kan vælge at tilslutte sig en fælles EU-politik på asylområdet, og er vi først inde, så kommer vi aldrig ud igen. Det vil være begyndelsen på enden for det danske folkestyre, som vi kender det," siger Morten Messerschmidt.

Han lægger ikke skjul på, at der venter Dansk Folkeparti et stort politisk arbejde forude. Et arbejde, som handler om – på et sagligt grundlag - at oplyse danskerne om de konsekvenser, en afskaffelse af retsforbeholdet vil have for Danmark.

"Som ved alle andre folkeafstemninger gælder det: Vi ved, hvad vi har, men vi ved

ikke, hvad vi får. Sådan var det med unionen og euroen. Sådan er det også med retsforbeholdet. Et dansk nej til at afskaffe retsforbeholdet, vil være logisk ligge i forlængelse af andre danske afstemningsresultater, og i Bruxelles vil det føles som en sviende lussing til EU-bureaukraterne. Herefter vil vejen naturligvis ligge åben for, at vi forhandlet de nødvendige aftaler på plads, så vi fortsat er en del af Europol og anden grænseoverskridende kriminalitetsbekæmpelse," fastslår Morten Messerschmidt.

Den tredje vej

Han efterlyser også, at alternativer bliver belyst. F.eks. professor dr.jur. Peter Pagh's notat om en "tredje vej". Ved at følge denne kan Danmark forblive i Europol, men med

sikkerhed holde sig uden for alt, indtil vælgerne konkret har taget stilling ved folkeafstemninger.

"Peter Pagh har konkluderet, at Danmark sagtens kan tilslutte sig de kommende elementer gennem folkeafstemninger i hver enkelt sag, og han fastslår samtidig, at den nuværende aftale om mellem tilhængerpartierne om retsforbeholdet kan være i strid Grundlovens § 20 om overdragelse af suverænitet.

Denne vej vil være interessant, hvis det viser sig, at det bliver umuligt at få en parallelaftale i stand, og den vil forhindre, at partierne i Folketinget handler i strid med danskernes ønsker om Danmarks fremtidige tilknytning til EU's lovgivning. Det vil være alt for usikkert at overlade denne kompetence til de EU-glade partier i Folketinget", siger Morten Messerschmidt. •

Terrorsikring – mest effektiv uden EU

Af Karsten Lorentzen

Det er ikke længe siden, at det lykkedes for en Føler du dig sikker, når du skal ud at flyve? Én ting er, at piloten kan være psykisk ustabil, noget andet, at det lykkes for terrorister at snige sig ombord med en katastrofe til følge. Føler du dig sikker på, hvem vi lukker ind i landet? Registreringen af flypassagerer i EU er stort set ikke-eksisterende, og det kan medføre farlige situationer – ikke mindst fordi terrorister og ”hellig-krigere” dermed uhindret kan færdes mellem landene, når de enten rejser ud for at deltage i krigshandlinger, eller når de vender hjem som radikaliserede fanatikere.

Dansk Folkeparti kræver derfor, at EU-landene indbyrdes udveksler de samme oplysninger, som man i dag giver til USA. En sidegevinst vil være, at det bliver lettere at opdage illegale indvandrere. Men hvor de øvrige danske partier vil have, at det skal foregå i EU-regi, vil Dansk Folkeparti have et europæisk fællesregister over flypassagerer - et såkaldt PNR-register – løftet helt ud af EU.

”I øjeblikket står processen med at registrere passagerer i stampe på grund af Parlamentets bekymringer i forhold til datasikkerhed. Det uheldige er, at man har koblet registret over flypassagerer sammen med hensynet til datasikkerhed, når de to ting burde holdes adskilt. Men vi har brug for handling her og nu af hensyn til terrorbekæmpelsen i Europa,” siger Anders Vistisen.

Han peger på, at EU allerede har accepteret, at medlemslandene er forpligtet til at levere passagerlister til de amerikanske myndigheder – det kan danskere, som er rejst til USA bekræfte, og det har allerede effektivt forhindret visse terrorister i at rejse over Atlanten.

”Det vil sige, at Danmark allerede må udveksle oplysninger med USA, men vi er forhindret i at gøre det med Tyskland, Frankrig eller andre lande i EU. Enhver kan se, at det slet ikke kan fungere på den måde. Det giver jo ikke mening. Løsningen er den helt åbenlyse, at registreringen bliver hevet ud af EU og foregår på mellemstatsligt plan. Herved kan vi f.eks. få et vigtigt transitland for terrorister som Tyrkiet med i et register.”

Åbne grænser har intet med grænsekontrol og terrorsikring at gøre

For nogen tid siden undrede nogle sig over, at Dansk Folkeparti i Europa-Parla-

Foto: XXX

USA har for længst krævet oplysninger om flypassagerer, som EU-landene leverer uden at kny. Men EU-landene må ikke udveksle de selvsamme oplysninger indbyrdes. Det er absurd, siger Anders Vistisen, som kræver, at et register over flypassagerer bliver løftet ud af EU og over i et mellemstatsligt samarbejde, som også skal omfatte Tyrkiet.

rorisme. Vi vil netop gå endnu længere og have terrorbekæmpelsen til at omfatte lande, som står uden for EU. Det giver fantastisk god mening, at også et land som Tyrkiet får mulighed for at udveksle oplysninger om flypassagerer med Europa, da Tyrkiet er mindst ligeså opsat på at komme den islamistiske terror til livs som andre lande.”

Ideelt set burde grænsekontrollen have været genetableret over alt i EU, sekunder efter terrorangrebet på Charlie Hebdo, mener Anders Vistisen, for ingen kunne vide, om angrebet var led i et større, koordineret angreb, men vi mangler redskaberne, og politikerne i EU mangler vilje og evne til at tage bestik af situationen.

”Tingene er gået i hårdknude i Parlamentet, og vi spiller i øjeblikket masser af kostbar tid på at diskutere, hvorvidt flyselskaber må videregive oplysninger om, hvilken menu passagererne vælger. Det er nu en gang de oplysninger, som flyselskaberne har brug for, hvis de skal kunne levere service til passagererne, og hvis der skal bruges tid på at filtrere dem fra de øvrige oplysninger, som kan videregives, så kan et register slet ikke fungere,” siger Anders Vistisen. •

Besøg fra Dansk Folkeparti i Europa

Af Karsten Lorentzen

Hvad står Dansk Folkeparti for? Hvordan fungerer det danske Folketing, og hvordan er den danske velfærdsmodel, som Dansk Folkeparti kæmper så hårdt for, skruet sammen? I dagene fra 22.-24. april gæstede nogle af Dansk Folkepartis medarbejdere i Europa-Parlamentet København for at få et

nærmere indblik i danske forhold. Nogle af de ansatte, eksempelvis de personlige assistenter for Dansk Folkepartis MEP'er, har dansk som modersmål, mens andre kommer fra de øvrige lande i EU. Det er typisk medarbejdere, som samtidig er beskæftiget med arbejdet i Parlaments forskellige udvalg, hvor arbejdsproget er engelsk. Foruden en rundvisning i Folketinget bød studieturen på indlæg om Dansk Folkepartis historie og

Tilhænger-valgløfte falder med et brag

”Hallo, hallo – er der nogen hjemme dernede?” Tilsyneladende ikke. EU har længe brøstet sig af, at det er blevet billigere at bruge mobiltelefonen i udlandet, men den bebudede fjernelse af afgifterne har stadig lange udsigter.

En frustreret mobilkunde opdager, hvor dyr rejsen har været. Pas på med med Facebook og billedbeskeder i sommervarmen. Det kan blive dyrt, hvis det foregår uden for landets grænser.

Af Karsten Lorentzen

Feriesæsonen står snart for døren. Det samme gør måske en ubehagelig overraskelse, når telefonregningen kommer. I hvert fald hvis man ikke er opmærksom på, at telefon og datatrafik koster dyrt i udlandet. Ganske vist er prisen blevet sat ned gennem de sidste år, og man modtager som abonnent en advarsel, hvis man ”rammer loftet” for datatrafik på ca. 450 kroner, men stadig er der lang vej til en realisering af løftet om, at de høje ”roaming-afgifter” forsvinder efter nytåret 2015/2016.

Både Kommissionen og Parlamentet er enige om, at afgifterne skal fjernes, men Rådet som består af ministrene fra medlems-

landene har vendt tommelfingeren nedad. Her er det især de sydeuropæiske lande, hvor teleselskaberne tjener store penge på turisternes datatrafik og telefonopkald, som har sagt – uden tvivl efter at have været udsat for et stort pres.

Vigtig del af EU's selvforståelse

Dansk Folkepartis medlem af Europa-Parlamentet, Anders Vistisen, konstaterer, at tilhængerne er kommet ud i store vanskeligheder, fordi billigere mobiltelefoni i udlandet var et af deres helt store slagnumre, når de skulle overbevise vælgerne om EU's store nytteværdi. Men roamingafgifterne er ikke bare et problem for os turister; de koster også erhvervslivet store summer og hindrer dermed den frihed, som er en vigtig del af EU-projektets selvforståelse. Han opfordrer nu tilhængerpartierne til at sætte sig bedre ind i beslutningsprocessen i EU.

”På det ene vælgermøde efter det andet talte tilhængerpartierne højt og længe om, at EU har givet os billigere telefoni og datatrafik, og at vi snart ikke længere skulle bekymre os om, hvilket land vi var i. Men de glemte helt, at EU altså består af mere end bare Kommissionen og Parlamentet. Medlemslandene har via Rådet stadig en hel del at skulle have sagt – ikke mindst når store erhvervsinteresser står på spil. Teleselskaberne udgør en stærk lobby, som blev glemt af tilhængerne”, siger Anders Vistisen. •

-Parlamentet

politik af pressechef Søren Søndergaard og gruppeformand Peter Skaarup, ligesom repræsentanter fra landbruget, arbejdsgivere og fagbevægelse gav et indblik i dansk erhvervsliv og den specielle danske model for arbejdsmarkedet. I Folketinget gav folketingsbetjent David Traore DF-medarbejderne en spændende rundvisning på flydende fransk og engelsk. •

EUROPÆISK FOLKEBLAD

Tidsskrift udgivet af ECR-Gruppen i Europaparlamentet

1. Årgang, nr. 2

Ansv. redaktør: Karsten Lorentzen
Mail: karsten.lorentzen@ft.dk

I redaktionen: Kristian Wederkinck Olesen, Morten Mærsk og Jannich Kofoed

Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis ECR-Gruppens eller Dansk Folkepartis synspunkter.

Layout og tryk: KLS Grafisk Hus

Forsidefoto: XXXX (foto: XXXX)

Telefonliste DF-MEP

Morten Messerschmidt

Europa-Parlamentet
WIB 05M061
60, rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien

Telefon: +32 2 28 45738
Mail: morten.messerschmidt@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Søren Peter Jensen

Telefon: +32 2 28 47738

Mail: sorenpeter.jensen@ep.europa.eu

Anders Primdahl Vistisen

Europa-Parlamentet
WIB 05M071
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien

Telefon: +32 2 28 45859
Mail: anders.vistisen@ep.europa.eu

Jørn Dohrmann

Europa-Parlamentet
WIB 05M057
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien

Telefon: +32 2 28 45721
Mail: jorn.dohrmann@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Louis Andreas Michaelsen

Telefon: +32 2 28 47721

Mail: louis.michaelsen@ep.europa.eu

Rikke Karlsson

Europa-Parlamentet
WIB 05M 083
60, Rue Wiertz
B-1047 Bruxelles
Belgien

Telefon: +32 2 28 45821
Mail: rikke.karlsson@ep.europa.eu

Personlig assistent:

Jeannette Larsen

Telefon: +32 2 28 47821

Mail: jeannette.larsen@ep.europa.eu

V. Jannich Kofoed

FLYGTNINGE ELLER FLYTNINGER?

Hvis nogen tror, at Danmark bliver et Frihedens Slaraffenland uden for EU, så tro lige om igen.

Lad os begynde vores rejse i Afghanistan. Her bliver Golajan Tarakhel født i 1971. I 1993 rejser han til Pakistan og gifter sig med den purunge Maryam Habibi. Parret flytter (ikke "flygter") uden problemer til Iran i 1996, hvor de bor i 15 år. De sparer op til en rejse gennem Tyrkiet, og med deres nu efterhånden fem børn tager de i 2011 en båd til Italien, hvor de dukker op i Calabrien den 16. juli. De bliver høfligt modtaget, opgiver falsk identitet, og bliver registreret med foto- og fingeraftryk. Den 28. juli sætter de kurs mod Østrig, hvor de søger om asyl den 30. juli, men ansøgningen bliver afvist. Den 17. august siger Italien ja til at modtage den udviste familie, for sådan er reglerne. Men den 3. november dukker familien op i Schweiz, og får igen afslag på asyl.

Den schweiziske udlændingestyrelse beordrer 24. januar 2012 familien tilbage til Italien, men Golajan og Maryam appellerer afgørelsen til Schweiz' føderale domstol; den afviser ansøgningen den 9. februar, for familien er ikke flygtninge. Men de appellerer igen, og samme domstol siger igen nej, for intet har ændret sig - bortset fra, at parret nu har fået et sjette barn.

Men nu opsnapper et par menneskerets-sagførere sagen. De bringer den for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, ECHR. Og 4. november 2014 afgjorde domstolen, at familien Tarakhel nu har ret til at blive i Schweiz – og

i øvrigt skal have udbetalt 51.000 kroner i erstatning. Domstolen henviste til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikler om tortur og umenneskelig og nedværdigende behandling, samt retten til et familieliv - fordi en familie med seks børn havde særlige behov, som Italien måske ikke kunne opfylde.

Det viser, at selv uden for EU kan vi ikke føle os frie og sikre; både plageånderne i Bruxelles og Strasbourg vil bestemme, hvem der skal bo i vores land. Så der er nok at tage fat på for en modig regering, hvis Danmark selv skal bestemme, hvem der er flygtninge- og hvem der i virkeligheden er flytninge.

